

Pressupostos participatius

À

Per segon any consecutiu l'Ajuntament de Manresa ha proposat a diverses entitats de la ciutat que presentin projectes per tal que la ciutadania lliurement pugui votar-los i així es portarien a bon terme els més acceptats. Tot plegat per un import global de 200.000 euros. Finalment s'han presentat en aquesta edició un total de 26 propostes de diversa magnitud i interès. Fa poc que se n'han sabut els resultats, sortint guanyadors tres projectes socials i dos de medi ambient: passarel·la sobre el riu Cardener a Can Poc Oli (el més votat), seguit d'un berenador social al casal de les Escodines, un espai multi-sensorial, un taller de contes i l'adequació del camí de la riera de Rajadell a la zona del Xup.

Tot i que respecte l'any passat s'ha millorat en gran mesura la manera de presentar les propostes i votar-les, us he de confessar que és aquesta, una fórmula que no m'acaba de fer el pes, malgrat la pàtina democràtica que se li ha volgut donar. Primerament perquè em sembla que per a una ciutat de les dimensions de Manresa destinar-hi només aquests diners és clarament insuficient, especialment si, a més, cal repartir-ho entre tants projectes. En segon lloc perquè, tot i que han votat 2.988 persones, segueixo pensant que són molt poques pel cens manresà. I en tercer lloc -i aquest és el punt on crec que la iniciativa grinyola més- perquè es veu d'una hora lluny que les entitats que tenen més capacitat de convocatòria són les que acaben emportant-se l'aigua al seu molí. Tot molt legítim, és clar, però, la veritat, hi ha projectes que són d'interès més general que d'altres i que no es poden, de cap manera, comparar i valorar adequadament. N'hi ha també que tenen una repercussió social concreta i puntual, a banda de continuïtat difícil, i d'altres que són molt més transversals i que tenen un major recorregut temporal i major incidència urbana.

No voldria carregar-me en bloc aquests pressupostos, però crec que, si hi ha una tercera edició s'haurien de discriminar més les propostes per part d'un comitè avaluador i repartir-les en dos blocs ben diferenciats: els que tenen una incidència més social i els que suposen una millora evident d'algun aspecte patrimonial o funcional de la ciutat. I augmentar significativament la partida econòmica, és clar. Tot barrejat com ara no em sembla ni correcte ni eficient. Queda dit!